

ת"פ 18537/07/22 - מדינת ישראל, שלוחת התביעות עכו נגד רימא חלב

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 18537-07-22 מדינת ישראל נ' חלב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות עכו
נגד	רימא חלב	
הנאשמת	ע"י ב"כ עוה"ד נאג'י עאמר מטעם הסנגוריה הציבורית	

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, **בעבירת התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה** - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **בעבירת גניבה** - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ו**בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב** - עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודתה הנאשמת, ביום 1.7.22 בשעות הבוקר, התפרצה הנאשמת לביתם של המתלוננים, באופן שפתחה את דלת הכניסה שהייתה סגורה אך לא נעולה ונכנסה אל הבית בכוונה לבצע גניבה. בהמשך, הסתובבה כעשר דקות בבית על מנת לאתר רכוש בעל ערך בזמן שהמתלוננים ובתם ישנו בחדריהם. בנסיבות אלו המתלוננת גנבה מחדר השינה של המתלוננת טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי A10 ומחשב נייד. המתלוננת נשאה עמה את הרכוש ויצאה מן הבית.
- בהמשך, התפרצה המתלוננת לרכב שחנה בחצר באופן שפתחה את דלת הרכב שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנסה לתוכו והחלה לחטט בו בכוונה לגנוב. משלא מצאה דבר, יצאה מהרכב ועזבה את המקום.
3. הצדדים טענו לעונש בפניי.

הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשמת פוגעים בערכים המוגנים של זכותו של אדם להגנה על רכושו, קניינו ופרטיותו. זכותו של אדם להגיש מוגן בתוך ביתו, מבצרו. עבירת ההתפרצות לדירת מגורים הוכרה, לא אחת, כאחת מעבירות הרכוש

עמוד 1

הפוגעניות ביותר בתחושת הביטחון של האזרח (רע"פ 3565/20 צביקה לביא נ. מדינת ישראל (14.6.20)). הפסיקה הכירה זה מכבר בפגיעה בקשת ערכים מוגנים בעקבות ביצוע עבירות התפרצות, מעבר לפגיעה הרכושית והקניינית, על עצמת הפגיעה מעצם החדירה לחצריו של אדם, לביתו ולחדרי חדריו והסיכון הנלווה מעצם ביצוען של עבירות מסוג זה והחשש להתפתחות תגרה אלימה בעקבות אירועי העבירה [ר' למשל בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ. אורן אואזנה ואח' (מיום 31.12.08)].

5. אך לאחרונה ברע"פ 4789/22 פלוגי נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 20.7.22) נפסק בבית המשפט העליון ביחס לעבירת ההתפרצות לבית מגורים, כך;

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.3.2022); רע"פ 6607/21 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (21.10.2021))."

יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה או חזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפגיעה הגואה... כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי."

6. מעשי הנאשמת פוגעים בנוסף בזכות הקניין והרכוש של המתלוננים מעצם הפריצה לרכבם. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות התפרצות לרכבו של אדם, להן ייחד המחוקק התייחסות מיוחדת ומחמירה בין כלל עבירות הרכוש בחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

7. יש לקבוע, כי למעשי הנאשמת קדם תכנון אף אם קצר טווח. הנאשמת נכנסה בידעין לביתם של המתלוננים, תוך שפתחה את דלת הכניסה שהייתה סגורה אך לא נעולה והסתובבה בבית כ-10 דקות על מנת לאתר רכוש ולבצע גניבה. המתלוננת המשיכה והתפרצה לרכב שחנה בחצר במטרה לבצע גניבה. יחד עם זאת, אין בפניי כי למעשי הנאשמת נלוו תחכום מיוחד או שימוש כלי פריצה. הן בהתפרצות לבית המגורים והן בהתפרצות לרכב, נכנסה דרך דלת כניסה אשר הייתה סגורה אך לא נעולה.

8. נסיבות ביצוע העבירות הנו לשם בצע כסף, לאור התמכרותה של הנאשמת לסמים.

9. בנסיבות שבפני לא נגנב דבר מהרכב שנפרץ וזאת בלא כלי פריצה, גרימת נזק לרכוש (הרכב) כי אם אך על דרך פתיחת דלת הרכב שהייתה סגורה אך לא נעולה. יחד עם זאת, המדובר בפריצה לרכב אשר בוצעה לאחר פריצה לבית מגורים, ממנו גנבה המתלוננת רכוש שווה ערך. מן הרכב לא נגנב דבר שכן המתלוננת לא

מצאה את מה לגנוב.

10. בעקבות מעשי העבירות נגרם נזק ממוני בגין גניבת טלפון נייד בשווי של כ-600 ₪ וכן מחשב נייד של חברת "לנובו" בשווי של כ-2,800 ₪. הפלאפון הושב למתלוננים.

11. בעקבות ביצוע עבירות התפרצות לא אחת נגרם נזק בלתי מוחשי בדמות חרדה, הטלת מורא וחשש יומיומי הנלווה למגורים בבית, בשל הפרת הפרטיות של בני הבית ומעצם הידיעה, כי זר הפר את מוגנותם בביתם מבצרם. כאמור עמדה הפסיקה על הסיכון הטמון בביצוע עבירות פריצה לבית מגורים מעצם מפגש אפשרי עם נפגעי העבירה והסלמתו, לא כל שכן בנסיבותיו של מקרה זה שעה שבוצעה ההתפרצות בשעות הבוקר שעה שבני הבית ישנים בחדריהם.

ריבוי עבירות

12. סעיף 40ג לחוק העונשין שכותרתו "ריבוי עבירות" מורנו כי הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

13. בע"פ 3164/14 גיא פ. נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.6.2015) סוכמה מפי כבוד השופט מלצר ההלכה, כך שתחילה על בית המשפט להכריע בשאלה האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים על פי מבחן הקשר ההדוק. לאחר מכן, כי על בית המשפט לבחון ביחס לכל אירוע, האם הוא מורכב מ"מעשה אחד" או ממספר מעשים וזאת על פי המבחן הצורני עובדתי ועל פי המבחן המהותי- מוסרי ולבסוף יקבע בית המשפט מתחם הענישה ההולם על פי סעיף 40ג לחוק העונשין. בית המשפט קבע שם, כי-

"..במצב הדברים הרגיל, בו קיים "אירוע אחד" וכן "מעשה אחד" - לא יוכל בית המשפט לחרוג ממגבלה זו בקביעת הגבול העליון למתחם העונש ההולם לפי סעיפים 40ג ו-40ג לחוק העונשין, ואולם כאשר מדובר ב"אירוע אחד" שכולל "מספר מעשים" - התקרה העליונה האפשרית למתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע מתקבלת מצירוף עונשי המקסימום, שניתן להשית בגין כל אחד מהמעשים הנכללים באותו אירוע (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין, ועיינו בפסקאות 8-9 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז בעניין ג'אבר)."

14. על פי מבחן הקשר ההדוק, יש להורות בענייננו על קביעת מתחם עונש כולל למכלול מעשי העבירה אשר התרחשו במועד אחד על פי תכנית פעולה אחת. לפיכך, מוצאת אני כי יש לקבוע מתחם עונש כולל ביחס לאירוע כולו, המורכב ממעשים נפרדים.

15. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 14-26 חודשי מאסר בפועל. באשר למדיניות הענישה

הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה שהוגשה על ידה:

רע"פ 4789/22 פלונ' נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 20.7.22) בנסיבות של פריצה לבית מגורים בשעה 3.00 עת שהמתלוננת לנה בדירתה בכוונה לבצע גניבה. נגנבו מספר פריטים ובכללם מכשירי טלפון נייד ושעונים. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות בלב שכונת מגורים, עת שדיירי הבית לנים בו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 13-29 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 14 חודשי מאסר, מאסרים על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. ערעור למחוזי התקבל בחלקו ביחס להשתת המאסר על תנאי בלבד ונקבע מאסר על תנאי כולל לכלל עבירות ההתפרצות. בר"ע נדחתה.

רע"פ 512/22 דגמש נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.3.22) בנסיבות של התפרצות לדירה באמצעות מפתח מותאם לדירת מגורים נעולה בשעה 03.30 בלילה. המתלונן נתפס על ידי המתלונן ושותפיו עד הגעת המשטרה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. על מבקש בעל עבר פלילי מוכיח ורלוונטי הוטלו 20 ח' מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור ובר"ע נדחו.

16. הסנגור חולק על המתחם לו עותרת המאשימה בנסיבותיו של מקרה זה אשר לשיטתו הנן מקלות. הסנגור טוען למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר מצומצם ועד 9 חודשי מאסר. באשר למדיניות הענישה ההולמת מפנה הסנגור לפסיקה אשר הוגשה על ידו:

רע"פ 3250/16 שימחייב נ. מדינת ישראל (מיום 20.4.16) בגין הרשעת המערער בעבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה וגניבה. נקבע מתחם עונש הולם בבית משפט השלום הנע בין 4-12 חודשי מאסר. בנסיבותיו האישיות של המבקש הוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור ובר"ע שהגיש המבקש על חומרת עונשו נדחו. בית המשפט העליון לא נדרש לסבירות מתחם העונש ההולם שנקבע.

מתחם העונש שנקבע באותו עניין אינו משקף לטעמי את מתחם העונש ההולם כפי שהוא משתקף מן הפסיקה בעבירות התפרצות לבית מגורים ובפרט בעת האחרונה.

בת.פ 44447-12-19 מדינת ישראל נ. אדרי (ניתן ביום 19.7.21) בגין ביצוע עבירות קשירת קשר לפשע, התפרצות לבית מגורים וגניבה נקבע כי לרוב, מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אותו עניין, בשים לב לכך כי הנאשם לא היה מבצע עיקרי ובהתאם לכך קבע בית המשפט כי מידת הפגיעה של מעשיו בערכים המוגנים אינה בעצמה גבוהה ובשים לב לסיועו של הנאשם ללכידת המבצעים העיקריים והענישה, נקבע בעניינו של הנאשם הספציפי מתחם עונש הולם הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות אותו עניין אינן מתקיימות בענייננו.

17. ברע"פ 8399-15 קדוש נ. מדינת ישראל (מיום 19.5.16) בגין ביצוע עבירות התפרצות לדירת מגורים כדי לבצע גניבה, גניבה והיזק לרכוש במזיד נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין

ועל אף המלצות שירות המבחן לבכר ענישה טיפולית שיקומית אשר במסגרתה יוטלו על המבקש מאסר על תנאי, צו מבחן ושל"צ, נדון המבקש נדון ל12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור ובר"ע נדחו.

18. בתפ (עכו) 47592-08-18 מדינת ישראל נ. אלכסנדר קורקטור (3.7.19) אשר ניתן על ידי נקבע מתחם ענישה הולם בגין עבירות התפרצות וגניבה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. על גזר דין זה הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר נדחה, עפ"ג 25019-06-19.

19. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות פריצה לרכב, בת"פ 42837-11-16 מדינת ישראל נ. כיאל (מיום 11.1.17) בנסיבות אותו עניין, פריצה למשאית שהייתה סגורה אך לא נעולה וגניבת ארנק ובו כרטיסים, אמצעי תשלום שונים וכסף מזומן בסך של 2,000 ₪, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודש מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

20. בשים לב לנסיבות ביצוע עבירת ההתפרצות לבית מגורים אשר הנן מקלות יחסית, בלא תחכום ותכנון מיוחד, בלא כלי פריצה, בשעות בוקר ומגד בשעה בה בני הבית עוד ישנים ולאחריה ביצוע עבירת התפרצות לרכב בנוסף, הרי שבהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, יש לקבוע לטעמי, מתחם עונש הולם כולל הנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

21. הנאשמת ילידת 1995, כבת 27.

22. הנאשמת נטלה אחריות והודתה בהזדמנות הראשונה. בכך חסכה זמן שיפוטי יקר.

23. לנאשמת עבר פלילי רלוונטי. על פי גיליון הרשעות קודמות (הוגש וסומן **1/ת**) לחובתה 2 הרשעות בעברה בעבירות סמים ורכוש. על פי הרשעה מיום 8.8.21 בת"פ 31117-07-21 בגין ביצוע עבירות שבל"ר ונטישה, פריצה לרכב ו2 עבירות גניבה, הוטל על הנאשמת מאסר בן 3 חודשים למשך 3 שנים. במסגרת זו הוטלו עליה בנוסף מע"ת לתקופה בת 3 חודשים למשך 3 שנים והתחייבות על סך 2,000 ₪ למשך שנתיים (**2/ת**). כך שלמעשה, העבירות בענייננו בוצעו שעה שמרחף מעליה מאסר על תנאי והתחייבות.

24. בעניינה של הנאשמת לא הוצג אפיק שיקומי טיפולי. הנאשמת עצורה עד תום ההליכים. נטען, כי הנאשמת משתתפת בקבוצות טיפוליות בין כתלי הכלא ומנצלת את הזמן לעזור לעצמה. בית המשפט התרשם לטובה משהשפעת ההליך הטיפולי על הנאשמת בין כתלי הכלא. הופעת הנאשמת השתנתה לחלוטין, הנאשמת רגועה, חיונית, מתייחסת לעניין וניכר כי ניצלה היטב את זמן שהותה בין כותלי בית הסוהר על מנת להשתתף בתוכניות טיפוליות.

25. נטען לנסיבות אישיות קשות של הנאשמת כרקע לביצוע העבירות. נסיבות שבמותב זה נחשף אליהן במסגרת הליכי מעצר שונים.
26. מיקומה של הנאשמת בחלק הנמוך של מתחם הענישה.
- מאסר על תנאי ומימוש התחייבות
27. המאשימה עותרת להפעלת המאסר על תנאי במצטבר לכל עונש אחר שיוטל על הנאשמת.
28. הכלל לעניין הפעלתו של מאסר על תנאי קבוע בסעיף 55 לחוק העונשין אשר לשונו כדלקמן:
- 55. (א) מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.**
29. סעיף 58 לחוק העונשין מורה, כי
- 58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.**
30. עניינה של הנאשמת בת"פ 31117-07-21 נידון בפניי. אותותיו של ההליך הטיפולי שיקומי בו מעורבת הנאשמת בין כתלי בית הכלא אינו נעלם מעיני והנו ניכר מדיון לדיון בו הופיעה הנאשמת בפניי. היטיב לתאר זאת הסנגור בדיון בתיק זה, כפי שתועד בפרוטוקול.
31. ברקע ביצוע העבירות על ידי הנאשמת והתמכרותה לסמים, נסיבות חיים קשות. ניכר כי הנאשמת עוברת תהליך משמעותי בין כתלי בית הכלא המשפיע עליה לטובה. מחד, ניתן להיווכח כי מעצרה מאחורי סורג ובריח מיטיב עמה ועשוי לסייע לה בחיזוק הכוחות שלא לשוב למעגל העבריינות. מנגד, אין לזקוף זאת לחובתה של הנאשמת, כי אם להפך מכך.
32. בשים לב למתחם העונש ההולם, הרי כי לנאשמת צפוי עונש מוחשי משמעותי. בנסיבות של התנהגות טובה ושיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי אשר משפיע על הנאשמת לטובה, מוצאת אני כי יש לשקול זאת לזכותה ולהורות על חפיפת חלק ניכר מן המאסר על תנאי לעונש שיושת עליה במסגרת הליך זה.
33. בהתאם להוראת סעיף 76 לחוק העונשין, יש להורות על מימוש ההתחייבות שניתנה בעניינה של הנאשמת בת"פ 31117-07-21.

34. בנסיבותיה הקשות של המתלוננת, על אף שהסבה נזק רכוש למתלוננים, איני מוצאת לנכון לחייבה בפיצוי במסגרת ההליך הפלילי.

35. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשה של הנאשמת כדלקמן:

- א. מאסר לתקופה של 12 חודשים.
- ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים אשר הושת על הנאשמת במסגרת ת.פ. 31117-07-21.
- ג. המאסרים המונויים בסעיפים א ו-ב לעיל ירוצה כך שחודשיים ירוצו בחופף וחודש במצטבר. סך הכל תרצה הנאשמת 13 חודשי מאסר החל מיום מעצרה 1.7.22.
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורה, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג עוון, ויורשע עליה בדיון.
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורה, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע עליה בדיון.
- ו. הנני מורה על הפעלתה של ההתחייבות הכספית עליה הצהירה הנאשמת במסגרת ת.פ. 31117-07-21 בת 2,000 ₪ או 6 ימים חלף ההתחייבות. ההתחייבות תשולם עד ליום 1.4.23.
- * **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- * **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.
- * **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

